

Békesség

A Debrecen-Bánki Református Egyházközség Kiadása

I. évfolyam 3. szám

2020. Új kenyér hava

Textus 2Móz33,12-23

„Majd ezt mondta Mózes az Úrnak: Lásd, te azt mondd nekem, hogy vessem ezt a népet. De nem adtad tudtomra, kit küldesz velem. Pedig azt mondtad: Név szerint ismerlek téged, és megnyerted jóindulatomat. Ha valóban megnyertem jóindulatodat, ismertesd meg velem a te utadat, hadd tudjam meg tőled, hogy megnyertem jóindulatodat. Nézd, ez a nép mégiscsak a te néped! Az ÚR így felelt: Megnyugtát téged, ha az orcám megy veletek? Mózes azt mondta: Ha nem jön velünk a te orcád, akkor ne is vigyél tovább bennünket! Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped megnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz? Ez különböztet meg engem és a te népedet minden más néptől a föld színén. Az ÚR így szólt Mózeshez: Megteszem ezt is, amiről beszéltél, mert megnyerted jóindulatodat, és név szerint ismerlek. Mózes pedig ezt mondta: Mutasd meg nekem dicsőségedet! Az ÚR így felelt: Elvonultatom előtted egész fenségemet, és kimondom előtted az ÚR nevét. Kegyelmezek, akinek kegyelmezek, és irgalmazok, akinek irgalmazok. Orcámat azonban nem láthatod - mondta -, mert nem láthat engem ember úgy, hogy életben maradjon. És ezt mondta az ÚR: Van itt hely nálam, állj a kősziklára! És amikor elvonul dicsőségem, a kőszikla hasadékába állítalak, és kezemmel betakarlak, amíg elvonulok. Azután elveszem kezemet, és megláthatsz hátulról, mert orcámat senki sem láthatja meg.”

A TARTALOMBÓL

- Igemagyarázat
- Gondnoki köszöntő
- Gyülekezeti események és életképek
- Trianon 100 megemlékezés
- Bánki Klub Krónika
- Családi Tábor 2020 Sárospatak

- Évzáró, ballagás a Debrecen-Bánki Református Általános Iskolában
- Rendhagyó óvodai életünk
- Családi bölcsőde pillanatai
- Erdei tábor Bánkon
- Bánki Erdőjáró

- Gyereksarok
- Könyvajánló
- Tájékoztató az egyháztagság előnyeiről és feltételeiről
- Előre közölt alkalmak
- Állandó alkalmak
- Elérhetőségeink

Textus: 2Móz33,12-23

Kedves Testvéreim!

A Biblia olvasó ember, gyakran elgondolkozik azon, hogy milyen nagy áldás lehetett Isten nagy szolgájának lenni a régi időkben. Milyen nagy dolog volt az, amikor Isten kiválasztott valakit, valamilyen nagy küldetésre. De ezzel persze együtt járt az is, hogy ezeknek a nagy szolgáknak erő feletti terhet is kellett vállalniuk. Ott volt például Mózes. Míg világ a világ, ismert lesz a neve mindenki előtt. De bizony milyen nagy lehetett a felelősség az ő vállain. Vezetni kellett egy egész népet az ismeretlen világ felé. Minden következő nap bizonytalan volt. Minden nap tele volt szenvedésekkel. Minden nap tartogatott meglepetéseket. Mögötte pedig ott zúgolódott állandóan a nép. Hát valóban ez az Úr akarata? Ha igen, akkor miért van rajtunk ez a rengeteg szenvedés? Negyven éve élünk a bizonytalanságban és vagyunk hazátlanok, otthontalanok. Nagy keresztet tett ránk az Úr. De vajon erőt is ad hozzá? Mózes pedig egyre inkább érzi, hogy nem nagyon bírja ezt a hatalmas terhet és felelősséget. Úgy hogy odaborul Isten elé, és azt mondja Neki, ha a Te orcád nem jön velünk, akkor ne is vigyél bennünket tovább. Mutasd meg nekem a Te dicsőségedet! Isten pedig ezt a választ adja neki. Arcomat nem láthatod, mert ember nem láthat Engem úgy, hogy életben maradjon. De van itt Nálam egy hely, állj a kősziklára. És amikor elvonul dicsőségem előtted, a kőszikla hasadékába állítalak, és kezemmel betakarlak téged, amíg elvonulok. Azután elveszem kezemet, és megláthatsz Engem hátulról. Hátulról. Csak egyetlen pillanatra. Amikor csak annyit látsz, hogy itt volt az Úr. De ennyi elég lesz neked.

Kedves testvérek, milyen sok gond, baj és nyomorúság kapcsán felteszik ma is emberek ezeket a kérdéseket. Mutasd meg Magadat! Hogy hol vagy? Hogy ki vagy Te igazából? Láthatlak-e Téged? És Te vajon Te látsz-e engem? Amikor például tele van az élet szenvedésekkel. Fekszik az ember a betegágyon, és keresi Istent, mert nem érti, hogy mi a célja a szenvedésnek. Hol van ilyenkor Isten, aki az én Uram, és én Istenem? Néha, amikor mi is odaborulunk egy koporsó mellé, azt érezzük, hogy számunkra összemomlott az egész világ. A seb a szívünkben annyira fáj, hogy szinte nem is tudjuk szavakba önteni. Ó, bizony mennyire vágyunk ilyenkor, csak egy pillanatra meglátni az Istent, hogy a hitünkben meg ne rendüljünk. Hogy megértsük azt, hogy valójában mi is a halál. Hogy vajon tényleg véget vet mindennek, vagy pedig csak egy kapu, amin egykor majd mi magunk is áthaladva megláthatjuk a szeretteinket? Milyen szörnyű

érzés az, amikor az ember úgy érzi, hogy mindenki elhagyta, és talán már a barátai is elfelejtették őt. És az ember szeretné tisztán látni maga előtt a jövő útját, hogy vajon ez mindig így lesz, vagy pedig talál az ember majd igazi barátokat, akik soha nem hagyják el, és akik nem valamiért kötődnek hozzá, hanem önmagáért? Néha talán azt is érezzük, hogy tele van az agyunk tervekkel. De ezek közül van néhány, ami valahogy sehogy sem akar megvalósulni. De jó lenne ilyenkor látni az Istent, és megerősödni valamiben. Akár abban, hogy végre fel kell adni azt, ami soha nem akar megvalósulni. Akár pedig abban, hogy továbbra is kitartóan kell érte küzdeni. Milyen nagy teher az ember életében, amikor csalódik a munkájában, vagy akár néha az is előfordulhat, hogy csalódik önmagában. És milyen sokszor felteszi az ember a kérdést, hogy hol vagy Istenem, mikor láthatlak meg Téged és a Te akaratodat? Ó, vajon ki tudná felsorolni azt a sok kétséget, szenvedést és fájdalmat, ami az életünkben mind az Isten után kiált. Mutasd meg magadat Isten! De Isten, ma is minden kiáltásra ugyanazt válaszolja. Van itt nálam egy hely, állj a kősziklára. És amikor elvonul dicsőségem előtted, a kőszikla hasadékába állítalak, és kezemmel betakarlak téged, amíg elvonulok. Azután elveszem kezemet, és megláthatsz engem hátulról. Ennek a csodálatos mondatnak legalább három biztató ígérete van ma mindnyájunk számára.

Az első így hangzik, hogy van egy hely Énnálam. De vajon mit jelent ez? Azt jelenti, hogy számomra is és a testvérek számára is, van egy hely. Vagyis minden ember számára. Nem csak a kiváltságosok számára. Hanem a legkisebb, a legelesettebb, a legszegényebb és a legbűnösebb ember számára is. Isten kegyelméből nincs száműzve senki. Isten ugyanis szeret. Gondja van ránk. És odafenn a maga világában mindenkinek fenntart egy helyet. Neki mindenkiel célja van. Én magam is, kedves testvérek, az élet nagyon sok megpróbáltatását és nyomorúságát csak úgy tudom elhordozni, hogy Istennél az én számomra is van egy elkészített hely. Erre kell gondolni mindnyájunknak a megpróbáltatások idején, amikor a viharok zúgnak fölöttünk, amikor a szenvedések hullámai elborítanának bennünket, amikor menekülni szeretnénk az emberek elől, és szinte ki tudnánk futni a világból, amikor annyira sötétnek látjuk az életünket, hogy szinte nem látjuk a következő lépést sem, vagy amikor könnyek között búcsúzunk el a legdrágább személytől, és amikor az egész életünket hiábavalónak tartjuk, egy száradt falevélnak, amit a szél fújdogál hol ide, hol oda, merítsünk erőt ebből, hogy Istennél számunkra is van egy elkészített hely. És ettől valahogy mindig meggyógyul az ember szíve.

Aztán az Ige második biztatása így hangzik, hogy a kőszikla hasadékába állítalak, és a kezemmel betakarlak, amíg elvonulok előtted. Nagy áldás ez is, testvérek, amikor az Isten eltakarja az arcunkat, vagy akár a látásunkat. Ha az életünk nagyon sok pontján előre látnánk a szenvedéseket, talán tovább sem mennénk azon az úton, mert nem akarnánk, hogy ilyesmi velünk megtörténjen. De akkor egész biztosan azt áldást sem tapasztalnánk meg, amit a szenvedés hoz az életünkbe. Néha előfordul az emberrel, hogy megszületik a szívében az elszántság, hogy tiszta szívéből szolgálni akar az Istennek. Milyen jó, hogy ilyenkor az Isten eltakarja az arcomat, hogy ne lássam előre azt a sok akadályt, csalódást, gyötrelmet és kilátástalanságot, amiben részem lesz az ő szolgálatában. Mert, hogy részem lesz ezekben, az egészen bizonyos. Jézus is megmondta, hogy aki Ő utána akar menni, annak szintén keresztet kell hordozni. Ha Isten látni hagyna engem akkor, amikor a szemem még nem bírja el a látást, máris visszakoznék a szolgálattól, és azt mondanám, hogy ne engem küldj, Uram, hanem küldj el valaki mást. A szenvedéseket senki sem fogadja kitárt karokkal és örömmel. Pedig a szenvedés mindig áldásokat is szül. Talán néha még nagyobb áldást is szül, mint az öröm. Én magam legalábbis ezt látom a saját életemen, hogy a legnagyobb tapasztalatokat mindig a szenvedésekből és a megpróbáltatásokból merítettem. És a legnagyobb kincseket is, és a legnagyobb örömeket is a legnagyobb szenvedések árán értem el. Ha nem szenvedtem volna, azt sem tudom, testvérek, hogy egyáltalán volna-e hitem. Azt sem tudom, hogyha nem éltem volna át viharok lecsendesedését az életemben, akkor tudnám-e egyáltalán, mi az a békeség, és volna-e békeségem. Egyáltalán tudnám-e azt, hogy mit jelent a lelki seb gyógyulása, ha Isten nagyon sok szenvedésen át, nem hozta volna rendbe az életem. Még az sem biztos, hogy egyáltalán imádkoznék-e, és keresném-e az Istent, ha Ő sokszor nem törte volna össze a túlzott önbizalmamat.

A harmadik biztatása az Igének, hogy mindezek után jön a boldog látás. Így olvastuk, azután elveszem a kezem, és megláthatsz hátulról engemet. Gyakran előfordul, testvérek, hogy amikor véget ér a vihar, az ember megpillanthat az égen egy halovány szivárványt. Az élet viharai után is mindig egy fénylő szivárvány hirdeti, hogy itt járt az Isten. Isten gyöngéden szerető keze eltakart a sötétségben, hogy ne lássak, de aztán kitakarta az arcomat, hogy még tisztábban lássak. És bizony milyen áldott ez a látás! Többé nem kérdezem azt, hogy miért volt a szenvedés az életemben, mert tudom, hogy közelebb vitt Istenhez. Többé nem kérdezem azt sem, hogy miért kellett koporsó mellé állnom. Mert tudom pontosan, hogy

csak előre ment az, akit szerettem. Többé nem kérdezem, hogy miért kellett csalódnom az emberekben. Mert tudom, hogy azóta még tisztább vágyakozással keresem az Istent. Többé azt sem kérdezem, hogy miért nem látom azonnal a munkám gyümölcsét. Mert tudom, hogy a munkám az Úr munkájának az eszköze. Ő pedig nem mindig eredményeket vár tőlem. Néha csak hűséget vár el tőlem. Nem kérdezem azt sem, hogy miért vannak viharok az életemben. Hisz tudom jól, hogy én a viharban is ott vagyok Isten kezében. Többé nem kérdezgetek, hanem végzem a munkát, amit rám bízott Isten. Hogy miért énrám bízta azt az ügyet? Egy erőtelen szolgálóra? Hogy miért van sokszor örvény alattam és vihar fölöttem? Hogy lesz-e csendes kikötő az utamban, ahol megpihenhetek? Többé semmit sem kérdezek. Nekem elég annyi, hogy hátulról egy pillanatra láthattam az Istent.

Kedves testvérek! Amikor kétség gyötör az életben, gondoljunk mindig ezekre. Először is arra, hogy számunkra is van egy elkészített hely az Istennél. Aztán másodszor arra, hogy számunkra is áldás, amikor a kezével esetleg eltakarja az arcunkat. Harmadszor arra, hogy néha bennünket is részeltet abban a kegyelemben, hogy a kezét elveszi az arcunkról, és engedti tisztán látni, hogy az Úr velem volt! És az Úr velem van... most is, és minden időben! Ámen.

Gondnoki köszöntő

Szeretettel köszöntöm a Békesség újság olvasóit! Legutóbbi gyülekezeti kiadványunkban igen sok jól sikerült, szép alkalomról számolhattunk be, viszont a beszámolónk utolsó eseményét már sajnos megzavarta a koronavírus járvány miatti korlátozás. Emiatt a gyermekműsorok maradtak el először az Istentiszteletekről. Sajnos ezután már a veszélyhelyzet miatt a templomokat is be kellett zárni, ezért a mi gyülekezetünk is felfüggesztette a közösségi alkalmak megtartását. Természetesen az igehirdetések így sem maradtak el, hiszen nem csak a vasárnapi, hanem a hétközi alkalmakat is online jutattuk el a hívekhez. Így nem maradt senki Isten üzenete nélkül. Szükség is volt rá ebben a bizonytalan és kiszámíthatatlan időszakban. Örömmel tapasztaltuk, hogy az élő adásainkhoz sokkal többen csatlakoztak, mint ahányan el tudnának jönni egy templomi alkalomra. Majd a két hónapos kényszer szünetnek véget vetett május 11-én a Magyarországi Református Egyház Zsinatának Elnökségi Tanácsa. Engedélyt kaptunk, hogy elnökségünk felelős döntése szerint a higiéniai és biztonsági szabályok betartása mellett lehet Istentiszteletet tartani. A lehetőséggel a mi gyülekezetünk is élt és megnyitottuk a templom kapuit. Többen nagyon örültek és rég nem látott ismerősként köszöntötték egymást az Istentisztelet elején, hogy újra testvéri közösségben lehettek. Hálát adtunk Istennek,

hogy két hónapos szünet után újra összegyűlhetünk Isten házában.

Örömmel tájékoztatjuk a kedves olvasókat arról is, hogy május 15-én konfirmandus fiataljaink sikeres vizsgát tettek, akkor még online adásban, illetve a felkészítő tanfolyam is távoktatásban zajlott. Majd május 24-én a Konfirmációs Ünnepséget is megtartottuk a Bánki Református Egyházközség oktatási intézményében.

Örömünket és hálánkat fejezhetjük ki azért is, hogy az intézményünk első nyolcadik osztályos diákjai június 20-án befejezheték általános iskolai tanulmányaikat és ballagási, majd tanévzáró ünnepséget tartottunk a hatályos előírásoknak megfelelően szabad téren. A gyülekezeti családi táborunkon, Sárospatakon, ebben az évben kisebb létszámmal, de most is részt vehettünk, amiért elsősorban Istennek adunk hálát. Nagy köszönettel tartozunk Buzás Dénes Nagytiszteletű Úrnak, hogy felvállalta ismét ezt a szolgálatot és egy kellemes fizikai és lelki feltöltődést biztosított számunkra.

Imádsággal kérjük Istenünket, adjon elég erőt ahhoz, hogy átvészeljük ezeket a nehéz időket és nagyon fontos továbbra is, hogy vigyázzunk magunkra és egymás egészségére. Áldás, Békesség!

*Csuri Istvánné
gondnok*

Gyülekezeti események és életképek

Gyülekezetünkben a harmadik negyedéves programjainkat május közepéig online közvetítettük a koronavírus járvány miatt.

Április 5-én Virágvasárnapi Ünnepi Istentiszteletet tartottunk.

Április 9-én Evangelizációs és Nagycsütörtöki Úrvacsorai alkalom volt.

Április 10-én Krisztus Urunk kereszthalálára emlékezve a Nagypénteki Istentiszteleten Sajtos Szilárd tábori lelkész szolgált.

Április 12-én a Húsvéti Ünnepi Istentiszteletet családi körben tartott Úrvacsorás alkalommal ünnepeltük.

A Május 3-ai Istentisztelet keretében Anyák napja alkalmából Buzás Dénes Nagytiszteletű Úr köszöntötte az édesanyákat.

Május 11-én A Magyar Református Egyház Elnökségének Tanácsa egy körlevelet adott ki, hogy az előírt higiéniai és biztonsági szabályok betartásával Istentiszteletet lehet tartani.

Május 15-én Konfirmandus fiataljaink távoktatásban felkészítő tanfolyamon vettek részt majd mind a 25 fő sikeres vizsgát tett ezen a napon.

Május 17. A veszélyhelyzet után első nyitott Istentisztelet. Szigorú szabályok mellett már jó néhány gyülekezeti tagunk részt vett az igehirdetésen.

Május 24-én Konfirmációs ünnepséget tartottunk a Bánki Református Egyházközség iskolájában, mivel a járványügyi szabályokat a nagyobb terület igénybevételeivel biztonságosabban be tudtuk tartani.

Május 26. A járványügyi korlátozások enyhítése után Egyházmegyénk lelkésztestületét illetve testületi értekezletet szervezett az intézményünkben szintén a biztonságosabb távolságtartás érdekében. Számunkra megtisztelő volt, hogy helyet tudtunk adni ennek a fontos eseménynek.

Május 31. Pünkösdi Úrvacsorát tartottunk már a gyülekezeti tagokkal közösen a templomban. A hagyományoktól eltérően külön, kis poharakban vettük magunkhoz az Úrvacsorai bort.

Június 4. A Trianoni békadiktátum 100. évfordulójára emlékezve közös imádsággal és tájékoztató kisfilm kíséretében 100 percig kongattuk a harangot

templomunkban. Örömről nagy érdeklődést mutatott az ötlet, aktívan és meghatottan vettünk részt ezen az alkalmon.

Június 19. Az óvodásaink ballagási ünnepségét csodálhattuk meg.

Június 20. Debrecen-Bánki Református Általános Iskola nyolcadik osztályosainak ballagási ünnepségén vehettünk részt, végül tanévzáró ünnepséget tartottunk.

Június 25. Intézményünk bölcsődései ballagásán vehettünk részt.

*Csuri Istvánné
gondnok*

Konfirmációs ünnepség

Lelkésztestületi ülés

Konfirmandusaink*Konfirmandusok első úrvacsoravétele*

Trianon 100 megemlékezés a Debrecen-Bánki Református Egyházközségben

Áldás Békekesség Istentől!

TRIANON – mit is jelent ez a szó? Van, akiknek egy francia király ágyasának épített palotát, van, akiknek az I. világháborút lezáró béketárgyalások jegyzőkönyveinek aláírási helyszínét. A magyar emberek számára egyiket sem, mert esetünkben nem volt béketárgyalás, hiszen a hátunk mögött, nélkülünk döntöttek, mert nem mertek a szemünkbe nézni. Súlyos volt a döntés, a diktálók szándéka szerint maga a halálos ítélet, de alá kellett írni, különben élve végeznek ki bennünket. Végül, nem nekik, hanem a Jóistennek köszönhetően, de életben maradtunk, felálltunk, erősödünk.

Már az elmúlt évben is, de idén tavasszal sokat foglalkoztunk a 100. évfordulóról való méltó megemlékezéssel. Én a Békekesség 2020. Húsvét havi újságban, az előre közölt alkalmak között olvastam a Június 4-i programot: "100 perces harangszó a trianoni gyalázat 100 éves fájdmának emlékére". A nem mindennapi gondolat megragadta a figyelmemet és elképzeltem a megvalósítást. A villanymotoros harangozó gép nem 100 perces működésre van tervezve és micsoda szégyen lenne, ha közben bemelegedne, megállna. Kételyemet megosztottam a lelkészünkkel, aki nem döntött hirtelen. Átgondolta, utánanézett és a következő beszélgetésünkön már azt latolgattuk, hogy emberi erővel hogyan történjen a harang húzása. Innentől már egy gyors mederben peregtek az események. A bánki intézmény vezetője, munkatársai tájékoztatót készítettek, kérték a gyülekezeti tagokat a részvételre. Gyorsan gyarapodott a névsor, jöttek a jelentkezők. Lelkész úr korábbi tapasztalatai alapján talán nem alaptalan kételyei is eloszlottak június 4-én délután végleg.

A templomban összegyűlt tagok számára Lelkész úr tartott egy rövid Istentiszteletet. Pontban fél 5-kor

megkondult a harang, majd az 1 perces gyász szünet után 100, azaz SZÁZ percig szólt. Az elején 5 perc jutott egy-egy jelentkezőre, de bizony az utolsó időszakban – hiszen sokaknak ott a helyszínen született meg az elhatározása - már percenként váltották egymást, hogy mindenkire sor kerülhessen. A harangszó idején a templomban vetítésre került egy, az alkalomhoz kapcsolódó videó összeállítás, amely megtekinthető a gyülekezet facebook oldalán.

A megemlékezés méltó volt az alkalomhoz. Nagy tiszteletnek örvendett a falubeli emberek körében, jó csapatépítő volt a gyülekezeti tagoknak. Ez úton is köszönetet mondunk a résztvevőknek, a szervezőknek, Lelkész úrnak és mindenkinek, aki magáénak érezte ezt –ismereteink szerint – a világon egyedülálló tiszteletét.

*Bánk, 2020. Áldás havának 27. napján
dr. Csige Sándor Zoltán*

Bánki Klub Krónika

Egy rendkívüli időszak van a hátunk mögött. Ilyet még nem tapasztaltunk. Ilyen járványos időszakokkal nem találkoztam eddigi életem során, de az idősebbek is azt mesélik, hogy nem volt ilyenben részük. A történészek 1920-ban a spanyolnáthát említették hasonlóan nagy áldozatokat követelő járványnak. Amikor a járványt hivatalosan kihirdették Magyarországon, és rendkívüli állapotokat rendeltek el, hirtelen mindenki szívébe félelem költözött. Nagyon hálás voltam és vagyok is azóta is az Úrnak, hogy a szolgálatban dolgozók, és maga a szolgálat is gyorsan tudott reagálni a rendkívüli helyzetre. Mikor a gyerekeink haza kényszerültek az Óvodából, Iskolából, nehéz helyzet elé került nagyon sok család. Saját bőrünkön érezhettük, hogy egyáltalán nem könnyű a digitális oktatás sem diáknak, sem tanárnak, sem a szülőknek. A szolgálat és az egyházközség az iskolával közösen azonnal arra a döntésre jutott, hogy fontos a családok segítése, így az iskolai étkeztetést továbbra is biztosítottuk a gyerekeknek, és családtagjaiknak házhozzáállítással.

A szolgálat nagy figyelmet fordított és fordít azóta is a folyamatos fertőtlenítésre, amelyet nem csak felülettisztítással és kézfertőtlenítéssel érünk el, hanem az ózongenerátor használatával is. A programjainkat is át kellett szervezni. A jogszabályok alapján bezárt az nappali ellátás, de a munka nem állt meg. Úgy éreztük a kollegákkal együtt, hogy ilyen helyzetben nem lehet magukra hagyni a hozzánk közelállókat. Mindenkinek megpróbáltunk segíteni a mi sajátos eszközeinkkel. A kollegák minden nap telefonáltak, hogy nincs-e szükség valakinek gyógyszerháza elmenni, vagy ügyet intézni, csekket befizetni. Igyekezünk, hogy az időseknek ne kelljen a veszélyes időszakba elhagyni otthonaikat.

Tanyagondnokaink is kivették ebből az áldozatos munkából a részüket. Az ügyesebb kezű dolgozóink pedig szájasmaszkot varrtak, hogy ajándékba tudjunk adni. A mosható vasalható maszkok sokaknak jelentett segítséget, mikor az egyházközség nagylelkű liszt és cukor adománya mellé betehettük. Sokaknak jelentett segítséget a kollegák számítógépes ismerete, hisz a hivatalokba csak előzetes időpontfoglalással lehetett bejutni. Többen jöttek segítségért, és mi örülünk, hogy szolgálhattunk.

Lelkileg is próbáltuk támogatni az otthon maradókat. Elsősorban azzal, hogy már az első vasárnap 2020. március 16. napján élőben közvetítettük az Istentiszteletet, hisz nem marathattak el hétről hétre az alkalmak. Köszönjük Buzás Dénes lelkipásztor

elkötelezettségét is, hogy a keddi áhítatokat is közvetíthettük, és lelkileg a Biblián alapozva minden alkalommal feltölthettük a lelkünket. A csütörtöki napokon az éneklés volt a főszerep. „Dicsőítés Olgival” címmel indítottuk online alkalmainkat. A facebookon megjelenőkkel közös levelező csoportot alakítottunk, ahol több esetben is élőben beszélgettünk. Lehet ezek rövid bejelentkezések voltak, de olyankor mindig neveltünk egy jót, és örömmel elmeséltük, hogy ki, mit csinált aznap. Az Úr nagyon kegyes volt hozzánk, hisz nagyon korán elhozta hozzánk a tavaszt, így a kertészházban élők sok idejüket tölthették a szabadlevegőn. Ahogy enyhültek a szigorú intézkedések, úgy nyitogatta kapuit is a szolgálat és a nappali ellátás.

2020. április 16-án Véralást szerveztünk, mert megkeresett minket a Vöröskereszt helyi szervezete. Ha csak pár cseppel is, de tudott segíteni a kis közösségünk az egészségügyi ellátásnak. Megközelítőleg 20-an tudtak vért adományozni. Köszönjük minden véradónak a segítségét.

A Debrecen-Bánki Református Egyházközség április 22-én cukor, liszt, szárzészta, húskonzerv, keksz adományt biztosított a rászorultaknak. Istennek hála és dicsőség, hogy adományával tudott segíteni 100 családnak. Köszönjük a Rendőrség vetőborsó és bab, valamint a VetPont Állatgyógyászati fertőtlenítőkendő, maszk, gumikesztyű és C-vitamin felajánlását, és köszönjük, hogy saját készítésű maszkokat is tudtunk beletenni.

A Mikepércsi Református Egyházközség által fenntartott Élő Forrás Kútja Idősek Otthonának adhattuk át az általunk készített látogatói köpenyeket május 12. napján. Istennek dicsőség és hála, hogy tudtunk segíteni a munkánkkal. Reményeink szerint a járványhelyzet elmúltával is fogják tudni használni ezeket a fertőtleníthető segédeszközöket. Munkájukhoz Isten áldását és kitartást kívánunk.

Csibe sárga nap volt a május 15-e. Csodás nap volt, hisz vagy 1000 napos csibét tudtunk szétosztani Bajnok Zsolt és Szöllősi Tündi, valamint a Szöllősi Keltető felajánlásának köszönhetően. Azóta azok a csirkék is felnőttek egészségben, lehet már bográcsba is kerültek.

Az egyházközségnek köszönhetően május 20. napjától egy héten keresztül németországi adománynak köszönhetően turkálót tartottunk. A 1,5 méteres távolság betartás érdekében a tornaszobában rendeztük be a turkálót és több napra szerveztük a turkálás lehetőségét. A termet minden este ózongenerátorral fertőtlenítettük az előírásoknak megfelelően.

Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy a Lelkésztületi ülést 2020. május 25. napján nálunk szervezte meg a Tiszántúli Egyházmegye, így volt lehetőségünk vendégül látni őket.

Nagy megtiszteltetés volt számunkra, hogy 2020. június 04. napján Pünkösdöt követő héten a Templomunkban 100 perces harangozással és emlék-összeállítással tarthattuk meg a trianoni megemlékezést. Nagy hála az Úrnak, hogy olyan sokan összegyűlhetünk, és együtt emlékezhettünk.

2020. június 15. napjától hat héten keresztül nyári táborainkba vártuk a gyerekeket. Nagy öröm volt, hogy annyi gyerek és családja választott minket ebben az időszakban. Szerettünk volna ezzel a lehetőséggel is segíteni a családokon, hogy amikor kevesebb lett a szabadság, akkor biztos programokon tudjanak a gyerekek részt venni.

2020. június 20. napján nagy öröm és történelmi pillanat volt, amikor részt vehettünk az első nyolcadikos osztály ballagásán, és megrendezhettük az

évvárót követően rendhagyó családi napunkat. Mindenkinek köszönjük, hogy velünk együtt ünnepelt. Jó volt a családokkal együtt lenni, és látni a sok vidám gyereket, akik olyan rég nem látták egymást.

Nagy öröm volt számunkra, hogy amikor enyhültek a szigorítások, akkor, ha részlegesen is, de kinyitottuk kapuinkat, és megünnepelhattuk a névnaposainkat. Együtt voltunk, végre nem csak online láthattuk egymást, csak beszélgettünk, beszélgettünk, és ott folytattuk, ahol régebben abbahagytuk. Jó volt érezni, hogy egy nagyszerű közösség részesei vagyunk, egy nagy család.

Nem tudhatjuk mi vár ránk az elkövetkező időszakban. Augusztus hónapban mindenkit várunk minden nap nagy szeretettel. Levendula illatban lehet fürödni nálunk, és sok érdekességet is megtapasztalhatunk együtt.

Mindenkit várunk szeretettel!

Takács-Sárkány Ildikó
intézményvezető

Családi nap

Adományozás

Csibe adományozás

Köpeny és maszk adományozás a Mikepércsi Intézménynek

Névneposaink ünneplése

Turkáló

Véradás

Németországi adomány

Debrecen-Bánki Református Egyházközség

Családi Tábora 2020 Sárospatak

Istennek hála egyházközségünk idén is meg tudta szervezni a több éves hagyománnyal bíró családi táborát. A szervezés kezdeti szakaszát ugyan beárnyékolta a korona vírus világjárvány miatt bevezetett korlátozások, de végül a megvalósítást nem hiúsították meg. Sajnálatos módon a belényesi Testvérek idén nem tudtak velünk tartani a Romániában menet közben hatályba lépő nagyfokú szigorítások miatt. Reméljük, jövőre együtt lehetünk.

Két busz vitte a táborozók népes csapatát Bánkról Sárospatakra a Tengerszem Kemping és Üdülőbe. Buszvezetőinket régi ismerősként üdvözölhettük, hiszen már több alkalommal biztonságosan szállítottak minket. Ezúton is köszönjük odaadó munkájukat.

A táborozás első napján, miután megérkeztünk és mindenki elfoglalta szálláshelyét, finom ebédben részesültünk. Délután Nagytiszteletű Buzás Dénes lelkipásztorunk áhítatot tartott. József izgalmas, fordulatokban gazdag történet elevenítette fel. József életútját kísértük végig a táborozás ideje alatt tartott alkalmak során is, melyből a fogságba esésig terjedő rész volt az első nap témája. „A közösségi együttélés problematikája”, illetve a „Testvér vagy ellenség?” kérdését jártuk körül Isten ígésén keresztül. Az áhítat után négy csoportra oszlottak a táborozók, hogy ki-ki a maga korosztályának megfelelő beszélgetésen, foglalkozáson vegyen részt. A csoportbeosztás végig megmaradt a táborozás ideje alatt. Az 50 év feletiek alkottak egy egységet Csuriné Eszti gondnoknő vezetésével. A legnépesebb csapatot a 18 év feletti, de 50 év alatti testvérek alkották, akiket lelkipásztorunk vett szárnyai alá. Alakult egy kör az ifisek számára is. Ők Herbály Eszter kántorunk útmutatását követhették végig a hat nap alatt, érdekes foglalkozásokon keresztül. A legkisebbek sem maradtak magukra. A gyerekeket feleségem, Takács-Sárkány Ildikó intézményvezető asszony ismertette meg József történetének fontosabb állomásaival játékos formában. Ebben segítségére volt Nagy Mária dajka és Kupásné Fülöp Éva intézményi munkatárs. Az első napon József díszes ruháját igyekeztek a kicsik megvalósítani pólófestés formájában.

A csoportos foglalkozást követően a táborozókra lett bízva, hogy a délutáni, illetve esti órákat mivel töltik el. Természetesen az üdülő közelében lévő, egy perces sétával megközelíthető strand volt a legnépszerűbb szórakozás mind a gyerek, mind a felnőttek körében, hiszen – Urunknak hála – a táborozás ide-

je alatt végig kedvező volt az időjárás a fürdőzéshez, valamint mindenki megtalálhatta a számára legmegfelelőbb medencét a kikapcsolódáshoz, lazításhoz. Ezen alkalmat is megragadom arra, hogy a magam és táborozó testvéreim és családjaik nevében megköszönjem egyházközségemnek azt, hogy állta a délutáni fürdőzéshez a belépési díj költségét. A pancsolást legtöbbször az üdülőben biztosított vacsorával zárták. Ezek után még mindig volt egy kis idő, hogy a táborozók megismerhessék egymást, hol az egyik, hol a másik Testvér lakóházának teraszán véletlenszerűen kialakuló baráti beszélgetések során, a gyerekek pedig birtokba vehették az üdülő teljes területét fogócskázáshoz, bújócskázáshoz, vagy amit éppen kitaláltak.

A második nap a hét órai reggelivel kezdődött, majd az áhítattal és a már említett csoportos foglalkozással folytatódott. József Potifár házába való kerüléséről halhattunk, melynek kapcsán felmerült a kérdés, hogy hasznos-e az, hogy egy közösségben az egyének különböznek. Fontos-e, hogy legyenek vezetők és ki választja ki erre a feladatra az adott személyeket? A téma szinte kimeríthetetlen. A jelenlévők közül mindenki érintettnek érezhette magát kisebb-nagyobb mértékben. Az elnyúló beszélgetésnek elejét vette a határozott időbeosztás, következett a Megyerhegyi Tengerszem meglátogatása. Minden korosztályból volt számos bátor jelentkező, aki félig vagy teljesen bevállalta a „szemhez” vezető utat. Ezúttal délről közelítettük meg a „csodát”. Egy kis szakaszon ajánlottam egy rövidebb, turistaúttól eltérő ösvényt, melynek köszönhetően most már valóságúen el tudom képzelni azt, amikor a hit keskeny és rögös útját járjuk, vagy „A járt utat a járatlanért fel ne add!” közmondás kerül szóba. Végül a kitaróknak sikerült elérni a tavat és a közelében lévő kilátót, ami a csoportképen is meg lett örökítve. Az üdülőbe visszatérve ismét finom ebéd várta a csapatot, amit szieszta és szabad foglalkozás, strandolás követett a nap hátralévő részében.

A harmadik napon a reggeli után egyből a közös program volt soron, a Sátoraljaújhelyen található Zemlén Kalandpark. Libegőt vagy bobot lehetett választani a „menüről”, melynek költségét szintén az egyházközség állta, hála érte. Felejthetetlen élményt kaptunk, melyet mindenki „megkoronázhatott” egy gömb fagyival. A parkból „visszakalandozva” jöhetett az ebéd, majd egy kis szieszta. A délutáni áhítat alkalmával József börtönben töltött idejéről halhat-

tunk, ami jó példa volt arra, hogy mindenki kerülhet mélypontra élete során, de nem szabad tétlenül maradni. Lehetőség szerint cselekedni kell, ami akár a kivezető út lehet a nehéz élethelyzetből Isten segítségével. Az aktív beszélgetést a fürdőzés, szabadprogram követte.

A negyedik napot is a finom reggeli indította, viszont a Pálházi Kisvasút menetrendi változása miatt nem volt idő a reggeli lelki feltöltődésre, hamarabb el kellett indulni, hogy elérjük a vonatindulást. Megérte a fáradozást, hiszen gyönyörű látvány fogadott minket Nagyhután. A csodálatos Kőkapu Vadászkastély és mellette elnyúló Áfonyás-tó még mindig szemet gyönyörködtető. Többen körülsétálták a tavat, hogy minél jobban magukba szívhassák a táj nyújtotta élményt. Innen a buszok vitték tovább a táborozókat a következő úti célhoz, ami a Füzérradványi kastély, illetve annak parkja volt, mivel maga az épület az éppen folyamatban lévő felújítás miatt el volt zárva a látogatóktól. De ez nem jelentett gondot senkinek, hiszen a park lenyűgözően szép volt. Középkori Angliában játszódó filmekbe látni hasonló uradalmi birtokokat. A parkban található gigantikus platán fa remek háttérrel adott egy újabb csoportképhez. Ezt követően már csak egy állomás volt hátra a közös programból, a Hercegkúton található Götz Pincészet. A tulajdonos család egyik tagja, Götz István borász avatott be minket a pincészet történetébe. Természetesen egy kis borkóstolás sem maradhatott el. A megízlelt borok senkiben nem hagytak kétséget afelől, hogy eme pincészet magas szinten űzi a mesterséget. Mivel a kirándulás közben hideg ebédben részesültük, ezért az üdülőbe való visszatéréskor már a szieszta várt, ami rá is fért a csapatra. Ezt követően ezen a napon is strandolással folytatódott a kora délután, és szabadprogrammal záródott a nap.

Ötödik nap. Még mindig vártak ránk izgalmas programok, de többedmagammal sajnálatot kezdtem érezni amiatt, hogy a következő napon el kell majd hagyni az üdülőt, vége lesz a táborozásunknak. Na de maradjunk az ötödik napnál. Reggeli után ismét lehetőség nyílt áhítatra, lelki töltődésre, majd kis csoportos beszélgetésekre. Pótlásra került az előző nap tematikája: „József a fáraó előtt...a magasság is lehet áldás!”, valamint elmélkedhettünk az aznapra aktuális témájáról is: „József testvérei – helyreállítás, megbocsátás...”. Beszélgettünk arról, hogy ki milyen tevékenységet csinált már úgy, hogy nem járt érte fizetség, jutalom, illetve miért jó viszonzást nem várva adni. Különösen aktívak voltak a Testvérek, amikor tovább lépve szóba jött a bocsánatkérés – megbocsátás viszonya, ezek fontosságának kérdése. Fontos kérdés volt még, hogy van-e jogalapja annak a hozzá-

állásnak, hogy „Megbocsátok, de nem felejtetek!” pro és kontra voltak lefogadható érvek. A soron következő közös program kapcsán a szervezők éltek a változtatás jogával, de természetesen a közösség érdekében. A Sárospatak belvárosának megtekintése helyett igazi kuriózumok kerültek „terítékre”. Két Árpád ház korabeli templomot csodálhattunk meg. Előbb a Vizsolyban található épület nyűgözött le minket, majd a mellette lévő biblianyomtató műhely élménymúzeum, ahol még lelkipásztorunk is vállalkozott egy kis nyomdászkodásra. Különösen szép élmény volt azon a helyen járni, ahol megszületett az első magyar nyelvű biblia. A templom csodálatos kertje adta magát, hogy készüljön egy újabb csoportkép. Még szívesen elidőztünk volna a múzeumban vagy a templom kertjében, de már vártak miket a következő „fogás” helyszínén, Abaújváron. Itt Tóth István lelkipásztor és felesége ismertette meg velünk a templom és a gyülekezet történetét és aktualitásait. Bár városi léptékkel egy kisebb létszámú közösség él itt, de annál tevékenyebb. Lehetőségünk nyílt a templom közelében lévő gyülekezeti házban és udvarán megismerkedni a kézműves termékeikkel. Természetes anyagokból készült, igényesen díszített mindennapi használati tárgyakat vásárolhattunk magunknak és az otthon maradtaknak ajándékba. A termékpalettát a www.keresztyenmanufaktura.hu/ weboldalon is meg lehet tekinteni. Innen az üdülőbe visszatérve az ebéd várt minket, majd szieszta következett. Hihetetlen, hogy a gyerekek a kimerítő kirándulás után is a kempingben lévő medencében „pihentek”, majd a strandon folytatták 15:00 óra után.

Elkövetkezett a hatodik és egyben utolsó nap. A reggeli, majd a buszokba való kipakolás után az úrvacsorás alkalom következett. József történetének révbe éréséről hallhattunk. Az egész akkori zsidó nép József védelme alatt letelepedhetett Egyiptom földjén, megmenekülve így az aszály viszontagságaitól. Az úrvacsora vétele után nem maradt más, mint a hazautazás. A két sofőrünk rendben visszajuttatott minket Bánkra.

A táborozás ideje alatt néhány fiatalabb és idősebb Testvért is megkérdeztem arról, hogy hogyan érzi/érezte magát a kirándulás alatt. Mindenki más és másban találta meg a neki legjobban tetsző programot. A kikapcsolódás, az otthoni monotonitásból való kiszakadás szinte mindenkinél jelentkezett, mint pozitívum. Kérdés nélkül kifejezték reményüket, hogy ha lehet, jövőre is részt vesznek a táborozásban. Hálásak lehetünk a Jó Istennek, hogy kegyelmébe fogadta a táborozókat. Áldás, békesség.

*Takács Bertold
szerkesztő*

Évzáró, ballagás a Debrecen-Bánki Református Általános Iskolában

A 2019/2020 tanévben a Debrecen-Bánki Református Általános Iskola már nyolc évfolyammal működött, minden évfolyamon egy osztállyal. Tanulói létszámunk 140 fő volt, 22 első osztályos s 20 nyolcadikos tanulóval.

A tanévben kétféle oktatási forma valósult meg, egyrészt egy hagyományos, tantermi, iskolai munka s egy három hónapos tantermen kívüli, digitális oktatási időszak – a nevelőtestület, a tanulók s a szülők együttműködésének köszönhetően mindkét oktatási forma eredményesen működött. Iskolánk összesített tanulmányi átlaga: 4,4; 37 tanulónk kitűnő, 28 tanulónk jeles bizonyítványt vihetett haza.

Emellett sok kiváló versenyeredménnyel is büszkélkedhetünk, országos honismereti verseny első hellyel, országos nyelvi versenyek első tízben lévő eredményekkel, a Geogo Kelet Szíve Kupa első helyezésével – s sok megyei, városi szép eredményekkel, melyekhez ezúttal is külön gratulálunk tanulóinknak s felkészítőiknek.

Nagy öröm s büszkeség számunkra, hogy ebben a tanévben 25 tanulónk adott számot tudásáról s tett konfirmációs vizsgát, gratulálunk nekik s köszönjük Tiszteletes Úrnak a felkészítést, a gyülekezetnek a szeretetteljes elfogadást.

Első alkalommal voltak ballagó diákjaink, akik nálunk szereztek meg alapfokú tanulmányaikról szóló bizonyítványukat - 20 nyolcadikos diákunktól vettünk búcsút - mindannyian felvételt nyertek valamely középfokú intézménybe, 10 tanuló gimnáziumba, közülük külön öröm, hogy 5 tanuló református gimnáziumba, s 10 tanuló pedig szakgimnáziumba.

Kulturális programokon is részt vettünk, a már hagyományosan meglévő úszásoktatás, korcsolyázás, témanapok, családi rendezvényeken, istentisz-

teleteken való fellépések mellett bekapcsolódtunk a Lázár Ervin programsorozatba, ahol az osztályok különböző eseményeken vehettek részt: színházi előadáson, cirkuszi műsoron. Nagy volumenű iskolai szintű közösségi eseményt is szerveztünk, sí táborot Zakopánében, amely minden résztvevőnek maradandó élmény nyújtott – ismételten köszönjük a fenntartó egyházközség támogatását!

Továbbra is szeretnénk minden tanulónkra külön figyelmet fordítani, meghallgatni őket, hogy mindenki a számára megfelelő segítséget kapjon mind a felzárkóztatás, mind a tehetséggondozás terén, hiszen ez az iskola Isten kegyelméből nekik van, Róluk szól, s emellett biztosítani számukra a keresztyén szellemiség jegyében való nevelést, a Szentírás megismerését.

*Tóth István
igazgató*

Rendhagyó óvodai életünk

Ez az év más, mint a többi. A koronavírus átírta az óvoda és a családok életét. 2020. márc. 16-tól, Debrecen város polgármestere, Dr. Papp László, rendkívüli szünetet rendelt el Debrecen Megyei Jogú Város közigazgatási területén, fenntartóra tekintet nélkül valamennyi óvodai ellátást végző intézmény esetében. Így ettől kezdve óvodánk ügyeleti rendszerben kezdett el működni. Mindenkinek nehéz volt ez az időszak. A családoknak az új, átmeneti napirend kialakítása nem volt könnyű feladat. Hiszen az iskolásokkal tanulni kellett, az aprókat lefoglalni addig, és persze a szülőktől az otthonról való távmunka még nagyobb erőfeszítést kíván.

Az óvodapedagógusoknak pedig új feladatokkal, új kihívásokkal kellett szembenéznie. Továbbra is sze-

rettük volna tartani a családokkal a kapcsolatot, ezért minden nap a zárt csoportokban zajlott az évszakhoz, ünnepeinkhez, hagyományainkhoz kapcsolódó, különböző feladatok, ötletek kidolgozása, ahhoz, hogy a gyermekek további fejlődéséhez hozzájáruljunk. Semmiképpen sem szerettünk volna plusz feladatokkal terhelni senkit, de igény szerint lehetett élni ezzel az ajánlással. Megosztottunk egy, szinte minden területre kiterjedő, egyszerűen követhető programot, melynek – kedv, idő és belátás szerint – hasznát vehették a szülők, ha véletlen elfogynának az ötleteik, hogy mivel is kössék le a négy fal között rekedt lurkóikat.

Május 25. után már nemcsak ügyeleti rendszerben, hanem újra kinyitottunk, a szükséges rendkívüli

tisztasági, fertőtlenítési rendszabályok szigorú betartásával, és ezután szinte teljes létszámban jöttek óvodásaink. Jó volt látni, hogy milyen csillogó szemmel érkeztek vissza a gyerekek, akik örültek kis óvodástársaiknak és nekünk is. Nagy élménybeszámolók voltak, hogy ki mivel foglalta el magát a tőlünk távol töltött idő alatt.

Sajnos a vírus miatt sok tervezett programunk elmaradt, de azt mindenképpen tudtuk, hogy a ballagást valamilyen formában megrendezzük. Erre június közepén került sor, mikor is csak a ballagó gyerekek és szüleik, testvéreik vehettek részt ezen a rendezvényen. Rendhagyó ballagásunkon, Buzás Dénes Nagytiszteletű Úr áhítata után, a ballagó nagycsoportosaink énekeltek, verseltek, így búcsúzva el az óvodától. Az iskola részéről, Takácsné Czapári Erika, igazgatóhelyettes asszony köszöntötte a leendő elsősöket. A műsor végén a gyerekek a kapun átbújva – miközben a háttérben a videón a kiskori képük volt kivetítve – felengedték a léggömböt ezzel is szimbolizálva, hogy egy korszak véget ért számukra.

Szép sikereket, boldog iskolás éveket kívánunk nekik ezekkel a sorokkal!

„Legyen áldás az úton, amit ma kezdesz el,
legyen veled az Isten, kérjük, kísérjen el,
kérjük, oltalmazzon meg, és adjon neked erőt,
útdon vezessen, formáljon, szeressen,
legyen a te őriződ.

Legyen áldás az úton, amit ma kezdesz el,
tegye jóvá az Isten, amit te rontasz el!

Kérjük, lényre ragyogja lábad elé a fényt!

Lásd meg, hogy utadon Isteni oltalom

vigyáz rád és szeretve félt!

Legyen áldás az úton, amit ma kezdesz el,
öröm kísérjen végig, amíg úton leszel!

Legyen boldog életed, és mindig az övé!

Szívünkben szeretünk, imában kísérünk,

életed célja felé!” (Vándor Gyula)

*Bakóczy Andrásné
óvodavezető*

Családi bölcsőde pillanatai

A bölcsőde élete az utóbbi időben a vírushelyzet kialakulása miatt megváltozott, csökkentett létszámmal működött. Ettől függetlenül a betervezett programokat megtartottuk.

Húsvét alkalmából a fiúk verset mondtak a lányoknak és meglocsolták őket. A lányok tojással kedveskedtek nekik.

„Én kis kertészlegény vagyok:
Virágokat locsolgatok.
Azt hallottam, hogy egy rózsza
El akar hervadni.
Szabad megöntözni?”

A jó idő beköszöntével elsétáltunk a gyerekekkel a kilátóhoz, közben megtekintettük az erdő élővilágát. A gyerekek szívesen bóklásztak az erdőben. Egymásnak mutogatták a virágokat, gombákat.

Az anyák napi műsort rendhagyó módon valósítottuk meg. A gyerekek virággal és általuk készített ajándékkal egyenként köszöntötték az édesanyját. Az anyukák meghatódva fogadták.

Tordon Ákos - Anyák napi mondóka

„Anyukám, anyukám, találd ki,
Hogy az én nagy kincsem ugyan ki?
Ki más is lehetne, ha nem te.
Ültess hát, gyorsan az öledbe!”

Május végén még nem volt lehetőség a gyermeknap intézményszintű megünnepléséhez.

Ezért mi közösen fagyiztunk egy nagyot.

A bölcsődei ballagást az iskola aulájában szűk körben tartottuk meg. Csak a szülők, a testvérek és az intézmények vezetői vettek részt. 11 gyereket búcsúztattunk el. Közös énekléssel és játékkal leptük meg a vendégeket. A gyerekek színes ceruzát, mondókás könyvet, tarisznyát kaptak útravalóul. A legnagyobb örömet a csuklójukra felkötött lufi okozta nekik.

Nehéz szívvel engedték el őket az óvodába.

A nyáron biztos sok kellemes programban, kikapcsolódásban lesz részük. Szeptemberben újult erővel, új kis bölcsisekkel várjuk a tanévet.

*Tóth Edina
családi bölcsőde vezető*

Erdei tábor Bánkon

Habár az országos vírusveszély és a biztonsági intézkedések miatt sokáig kétséges volt, hogy lesznek-e nálunk az idén táborok, szerencsére elindulhattak, és szép nagy létszámokkal, 6 héten keresztül folyamatosan zajlottak is. Az első turnus már rögtön az iskola lezárulása után, június 15-én megkezdődött, majd zsinórban szépen ment a többi hét is.

A táborok összetétele nem okozott meglepetést, jórészt, rendszeres visszajárók jöttek a táborba, körülbelül fele arányban az iskolánk és gyülekezetünk tagjai, valamint „külsősök”, akik valamilyen módon kapcsolódnak hozzánk. Ők egyrészt a régi táborosok által bevonzott rokonok, barátok, másrészt teljesen újak, akik hallották, hogy milyen jól érzik magukat a résztvevők, itt Bánkon. A létszámra nem panaszkodhatunk, minden hét körülbelül 40-50 gyermekkel futott, korosztályban pedig nagyon vegyes volt, a 4 évestől a 14 évesig mindenféle korú lurkót találhatunk.

Köszönhetően a rutinos táborvezetők és a táborigazgatók feladatában résztvevő kollégák, áldozatos és kitartó munkájának, minden olajozottan működött, és nem történt semmi említésre méltó gikszer. Mindegyik tábor nevetéstől, csiviteléstől volt hangos, jutalomcukorkák szálltak a levegőben, és senki nem unatkozott, mert a változatos programokból mindenki talált olyat, ami neki megfelelő volt.

Mivel, nagyjából hetenként változtak a résztvevők bár, sok olyan gyermekünk is volt, aki több hetet is

lehúzott, a táborok napi és heti rendje körülbelül ugyanaz volt, kisebb változtatásokkal, mindig igazodva a résztvevő gyermekek életkorához és igényeihez. A teljesség igénye nélkül megpróbálom felsorolni a sokszínű, változatos programokat, amiből lehetett válogatni. A különböző kézműves foglalkozásoktól kezdve, amire a munkatársak lelkesen és minden kreativitásukat bevetve készültek, a sportfoglalkozáson keresztül, a nyugodt csendes társasozásig és szíesztázásig a puha fűben, minden volt. Megfűszerezve koncertekkel, bibliai témájú játékokkal, előadásokkal, karate bemutatóval (köszönjük a Kyo Hungária karate csapatnak), dodgemezéssel, trambulinozással, és mivel gyönyörű időnk is volt, sok vízzel, pancsolással.

A gyermekek megmutathatták, hogy tudnak pólót vagy hűtőmágnest festeni és kis ajándéktárgyakat (könyvjelző, asztali dísz, spongya bob) készíteni a családtagjaiknak. Telefestették aszfaltkrétával az udvaron lévő betonfelületeket, pedig bőven van hely nálunk. Nagy örömet okozott az arcfestés és csillámteleválás, ami után úgy nézett ki néha a kis csapat, mint egy seregnyi indián a harci díszében. Minden héten volt lehetőség úgynevezett „üzifát” készíteni, aminek a lényege, hogy a fantáziájuktól függően, ábrákat és feliratokat égethettek előre legyártott falapocskákra. Természetesen ezt megbízható és hozzáértő szakemberekkel csinálhatták szigorúan ellenőrzött keretek között, nehogy baleset legyen a dologból. A táborhely

remek adottságait kihasználva, lehetőségük adódott lovagolni és végigsimogatni az „állatkertünk” jószágait (kecske, birka, nyúl, ló, mindféle baromfi), szabadon rohangálhattak és bújócskázhattak a hatalmas füves udvaron.

Minden héten egy teljes napot szántunk túrázásra a környéken, ahol meglátogattuk a Bánki Arborétumot és Tájházat, levendulát szedtünk, bóklásztunk az erdőben, megfigyelve annak élő- és növényvilágát, hallgattuk a természet zajait és fákat ölelgettünk :).

Minden hétre jutott egy koncert is, innen is köszönjük az „Órálló” és a „Kodály Filharmonikusok” zenekar lelkes és vidám zenealkalmait, amivel változatosabbá tették a programunkat, és megénekelgették a táborozó kis csapatot.

Nem lehet tábor „Ki mit tud?” nélkül, így minden héten jókat szórakozhattunk és ámulhattunk a bátor fellépők, változatos produkcióin, amellyel indultak kis, házi megmérettetésünkön.

A jobbnál-jobb lehetőségek mellett, számoltunk azal is, hogy a fejlődésben lévő gyermekcsapat mindig éhes, ezért a bőséges reggeli, ebéd és uzsonna mellett, rendszeresen kaptak fagyilaltot, gyümölcsöt, bodzaszörpöt és limonádét, hogy pótolják a meleg miatt fellépő folyadékvesztést.

Összegezve a 6 hét tapasztalatait elmondhatjuk, hogy bár megfáradva, de elégedetten zárhattuk le a táboroztatást, bezsebelve a résztvevők és szülők köszöneteit és jókívánságait a jól sikerült nyár miatt. :) Jövőre is várunk mindenkit sok-sok szeretettel, és egy igével búcsúznék:

*„Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól.”
(Péld. 22,6)*

*Huga László
táborvezető*

Bánki Erdőjáró

„Ne féljete, ti mezei vadak!
mert zöldülnek a pusztának
virányai; mert a fa megtermi
gyümölcsét...” (Jóel 2:22)

Kelet Szíve Kupa

Emlékszem a napra, amikor 2019. szeptemberében a Kelet Szíve Kupa túra versenykiírást megkapta iskolánk még nem gondoltuk, hogy a tanév során milyen kihívások, élmények és teljesítmények várnak ránk. A verseny célja az volt, hogy Debrecen és vonzáskörzetének diákságát és általuk a felnőtt közönséget is megismertesse a természetjárás szépségeivel. Sokan azt gondolják, hogy az „anyatermészet” szépségeihez, felfedezéséhez autóba kell ülnünk, vagy „buszra szállnunk”, de szerencsére nem így van. A természet itthon is körülvesz minket, aki nyitott szemmel és szívvel járja a tájat, közvetlen környezetünkben is rá találhat a csodákra.

A versenyben iskolánk több osztálya is részt vett. Egész tanéven át jártuk a Debrecent körül ölelő erdőségeket és pusztaságot (Nagyerdő, Erdőpuszták). A kijelölt különböző hosszúságú túraútvonalak megtételével gyűjtöttük a km-eket. A Debrecen-Bánki Református Általános Iskola 1. osztálya a 2019/2020. tanév végére 1551 km megtételével, 227 teljesített túrával, 66 résztvevő segítségével megnyerte a kelet-magyarországi versenyt. A túrákon részt vettek iskolánk diákjai, szüleik, tanítóink és gyülekezetünk lelkipásztora, tagjai. Kedvelt útvonalaink: Bánki barangolás, Süni kör, Hangyás kör, Bormúzeumi séta, Békás kör.

A megtisztelő I. helyezettnek járó Kelet Szíve Kupát és oklevelet a Tanévzáró Istentisztelet keretében vehettük át. A kitartó küzdelem és győzelem emlékére július 5-én tisztelettúrárt szerveztem, ahol egy kellemes vasárnapi barangoláson gyűltünk össze. Az Erdőpuszta ezen része igazi szerelem. Minden időben, minden körülmények között a környék legszebb kincse. Jártam már itt hóban, nagy „szünyogetető” melegben, hűvös éjjel és tündöklő nappal, térdig sárban és szakadó esőben is. Ezen a napon verőfényes, meleg napra ébredtünk. A reggeli Istentisztelet után a templom árnyékában gyülekeztünk, ahol örömmel kézbe vettük az elismerést jelképező arany színű kupát. A nap egyre jobban érezte velünk erejét, de a távolból már hívogatóan integettek az árnyas tölgyek. Elindultunk a közös útra, hogy varázslatos kalandokat éljünk át. Bandokolásunk során a megszokott, de mégis mindig változatos képet mutató

táj tárult elénk, barátaink az útszéli fák ismerősként köszöntek, miközben a sárral és pocsolyával tarkított erdei útvonalon haladtunk. A bánki szünyogok öröme friss táplálék került az asztalra, ameddig a csodaszerként működő citromfüves riasztót fel nem használtuk. Az útkereszteződések mindig nagy lépésekre kényszerítettek minket, a járt utat a járatlanért el nem hagytuk. Beszélgetéseink közben, a sűrűn benőtt bokrosok felfedezése közben erdei állatok lábnyomaira és elillanó árnyékára figyelhettünk fel. Simogattuk és kóstolgattuk az erdő ehető növényeit, szedegettük az elénk kerülő gombákat. Amikor felbukkantak a tómedrek, ahol rendszerint szaladgálással töltöttük az időt, már régi lábnyomaink is feltűntek a puha talajban, amik az eddigi túráink emlékeit őrzik. A víztározók és az vízerek szakaszait elhagyva barátként mosolygott ránk a Bánki Templom tornya, ahol friss vízzel oltottuk szomjunkt a visszaérkezés tiszteletére.

Hálás szívvel köszönjük az együtt töltött felejthetetlen időt és a felajánlott km-eket és közös élményeket! Az őszi beálltával folytatjuk a túrákat és teljesítéseket, mindenkit szeretettel várunk. A következő barangolásig kívánok kellemes természetjárást.

Szeretettel: Varga Edit, tanító néni

Gyereksarok

Ötezer ember megvendéglése

Jézus a tanítványaival hajóra szállt és útra keltek. Csendes, lakatlan vidékre indultak, hogy egy kicsit megpihenjenek. De sokan látták és gyalog, a parton futva megelőzték őket.

Amikor Jézus a hajóból kiszállt, meglátta a sokaságot, megszánta őket. Olyanok voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Tanította őket, a betegeiket meggyógyította. Estefelé figyelmeztették Jézust a tanítványai:

- Lakatlan helye ez és az idő már későre jár. Bocsásd el ezt a sokaságot, hogy a környező falvakba és majrokba menve ennielőt vehessenek maguknak!

Jézus így válaszolt:

- Ti adjatok nekik enni!

Egyik tanítványa, András, így szólt neki:

- Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér és két hal.

De mi az ennyi embernek?

- Ültessétek le az embereket!

Ötvenes, százas csoportokban leültették őket a fűre. Jézus vette az öt kenyeret és a két halat. Feltekintett az égre, imádkozott. Megáldotta és megtörte a kenyeret és átadta a tanítványoknak, hogy tegyék az emberek elé. A két halat is elosztotta mindnyájuknak.

Amikor jóllaktak, így szólt a tanítványokhoz:

- Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen el. Összeszedték, és tizenkét kosár tele lett a maradékkal. A férfiak, akik ettek a kenyérből és a halból, ötezen voltak, s még asszonyok és gyermekek is rajtuk kívül!

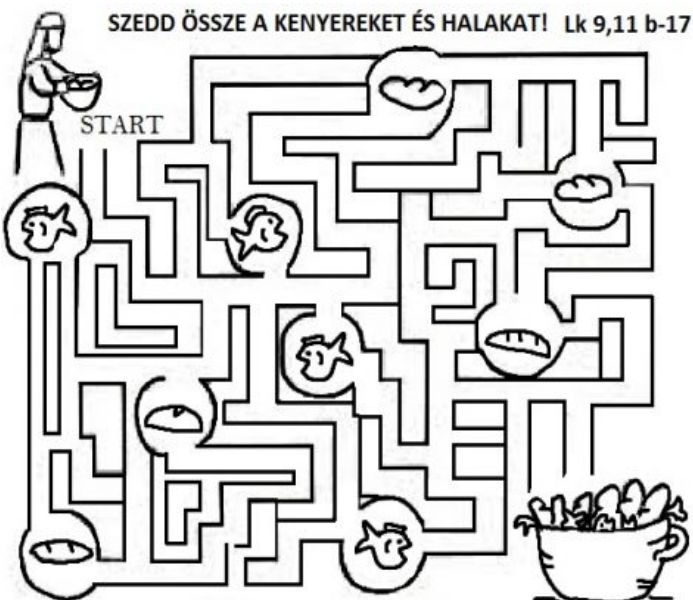

Az emberek sugdolózni kezdtek:

- Tegyük királlyá Jézust!

Jézus észrevette ezt. Azonnal elküldte a tanítványait a hajóval: menjenek a túlsó partra, majd ő elbocsátja a sokaságot. Utána felment a hegyre imádkozni.

(forrás: *Bibliai történetek gyerekeknek, Bp. 1987*)

Nézd meg jól a két képet! Ha ügyes vagy, 12 különbséget találsz köztük!

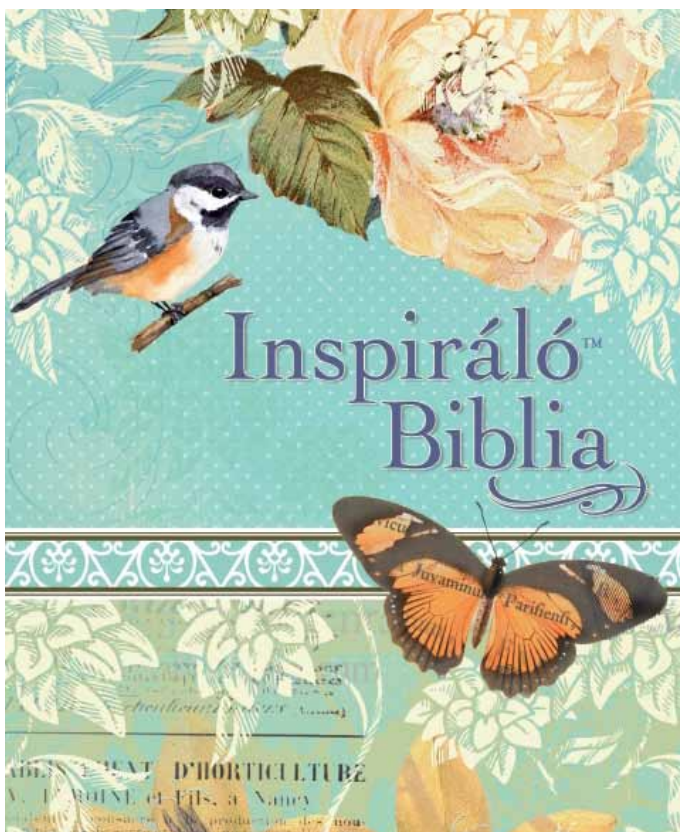
(Képek forrása: tematikushittan.hupont.hu)

Még maradt egy kis idő a nyári szünetből, töltsétek hasznosan, élvezzétek ki minden pillanatát!

Szeretettel: Zsuzsa néni (Kósa Zsuzsanna)

Könyvajánló

KÖNYVESPOLC

Az **Inspiráló Biblia** egy olyan kiadvány, mely a kreatív bibliatanulmányozás eszköze.

Cél: mélyen megérteni Isten Szavát és kreatív feleletet adni rá. Úgy is mondhatnánk, hogy rajzos dicsőítés, reakció, visszhang az isteni Szóra.

Az egyik legnagyobb dolog ebben, hogy generációtól és lelki érettségtől függetlenül részt vehet benne bárki.

Egy igazán egyedülálló módja annak, hogy valaki elmélyüljön Isten Igéjében és új, frissítő módon reflektáljon rá. Ennek segítő eszköze lesz az Inspiráló Biblia.

Ez a Biblia – mely természetesen az újonnan revideált Károli-Biblia szövegét használja – széles margókkal rendelkezik a lapszéleken, elegendő helyet biztosítva a megszólító Igére való válasza, illetve tartalmaz 400 illusztrációt is, melyek segíthetnek beindítani a kreatív fantáziánkat.

Németi Edina, szerkesztő

Tájékoztató az egyháztagság előnyeiről és feltételeiről

A következő pontokban gyűjtöttük össze, hogy milyen előnyökkel jár a Debrecen-Bánki Református Egyházközség gyülekezeti tagsága:

- ✓ a gyülekezet legfontosabb döntéseinél választási jogával élhet;
- ✓ egyházi kazuáliák esetén (keresztelés, esketés, temetés, konfirmáció) ránkérve nincs kötelezően előírt díjszabás;
- ✓ kedvezményesen vehet részt a gyülekezet eseményein, programjain (családi tábor, kirándulások, családi nap...stb.);
- ✓ gyermekei előnyt élveznek a családi bölcsődebe, óvodába, iskolába való felvétel során;
- ✓ egyházi intézménybe történő felvétel során lelkeszi ajánlást kaphat;
- ✓ előnyt élvez a saját intézményeinkben adódó munkalehetőség betöltése esetén;
- ✓ szociális étkeztetés keretén belül további kedvezmények biztosítsa;
- ✓ a gyülekezet életéről újság formájában, illetve egyéb hírsatornákon rendszeres tájékoztatást kaphat;
- ✓ a gyülekezet általi szeretetszolgálat, szeretetszolgálatok és egyéb adományok kiosztása elsősorban a gyülekezet tagjai részére történnek;
- ✓ a választói névjegyzékbe felvett gyülekezeti tagok folyamatos számontartása mellett betegségük esetén, anyagi szükségükben lehetőséghez mérten támogatást kapnak.

A Magyar Református Egyház alkotmánya (6. § - 8. §) szerint az egyháztagság feltételei a következők szerint van meghatározva, amely kiegészült egyházközségeink belső rendelkezéseivel:

Ki számít egyháztagnak?

A Magyarországi Református Egyház tagja mindenki, aki az alábbi két feltételnek megfelel:

- ✓ magyar állampolgár, vagy nem magyar állampolgár, de Magyarországon él,
- ✓ a református egyház szertartása szerint megkeresztelték, vagy nem keresztelték meg, de nagykorúként reformátusnak vallja magát.

Az egyháztagnak egy szűkebb körét alkotják a teljes jogú egyháztagnak. Őket választójog illeti meg a gyülekezeti választások során: a lelkészt, a presbitereket és a gondnoko(ka)t választó egyházközségi közgyűlésen. Az aktív választójog mellett a választhatóság jogával is rendelkeznek a teljes jogú egyháztagnak: egyházi tisztségekre választhatók. Teljes jogú egyháztagnak az számít, aki az alábbi követelmények mindegyikének megfelel:

- ✓ meg van keresztelve,
- ✓ konfirmációi fogadalmat tett,
- ✓ a gyülekezeti istentiszteleten és az úrvacsorai közösségben részt vesz,
- ✓ egyházközségében az egyház fenntartásához hozzájárul (egyházfenntartói járulékot – „tagdíjat”, mint például vadásztársasági, halásztársasági vagy egyéb társulati tagdíjakat – fizet).

A választójog és választhatóság kérdésében az egyes részegyházak belső jogszabályai az irányadóak.

„Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérevel szerzett.”

(ApCsel 20,28)

*Csuri Istvánné gondnok
Takács-Sárkány Ildikó intézményvezető*

Előre közölt alkalmak

Augusztus 8.	Bánki Templom 17.00 Orgonák éjszakája
Augusztus 13.	Bánki Templom 16.00 Bűnbánati Istentisztelet
Augusztus 16.	Bánki Templom 9.00 Újkenyéri Úrvacsorás Istentisztelet
Október 02.	Bánki Iskola Szüreti Mulatság
Október 11.	Bánki Templom 9.00 Emlékezés az Aradi vértanúkra
Október 15.	Bánki Templom 16.00 Bűnbánati Istentisztelet
Október 18.	Bánki Templom 9.00 Újbori Úrvacsorás Istentisztelet
Október 25.	Bánki Templom 9.00 Emlékezés az 1956-os forradalomra
Október 29.	Bánki Templom 16.00 Bűnbánati Istentisztelet
Október 31.	Nagytemplom 17.00 Reformációi Ünnepi Istentisztelet
November 01.	Bánki Templom 9.00 Reformációi Úrvacsorás Istentisztelet
November 26.	Bánki Templom 16.00 Bűnbánati Istentisztelet
November 29.	Bánki Templom 9.00 Adventi Úrvacsorás Istentisztelet

Állandó alkalmak

Vasárnap 9.00 Vasárnapi Istentisztelet (Bánki Templom)

Szeptembertől:

Kedd 10.00	Bibliaóra Dicsőítő énekléssel (Szociális Intézmény Főépülete)
Csütörtök 15.00	Beszélgetős Bibliaóra és Imaközösség
Péntek 14.00	Ifjúsági Bibliaóra (Iskolai Felső Tagozat Tetőtér)

Oktatási Időszakban minden hónap előre közölt vasárnapján Családi Istentisztelet.
Lelkészi ügyintézés bármikor, előre egyeztetve.

Elérhetőségeink

Gyülekezeti Postacímünk:

4002 Debrecen, Külső Diószegi u. 176.

Honlap:

www.bankigyulekezet.hu

Facebook:

Debrecen-Bánki Református Egyházközség

Telefon:

Intézményi Központ +3652/890-307
Lelkipásztor (Buzás Dénes) +3670/337-3733
Gondnok (Csuri Istvánné) +3620/265-4248

Gyülekezeti Számlaszám:

CIB Bank 11100609-19851330-36000001
(Adományaitat köszönjük!)

Szociális Intézmény Vezető:

Takács-Sárkány Ildikó
+36-20/230-3238

Református Családi Bölcsőde Vezető:

Tóth Edina
+36-20/252-6065

Református Óvoda Igazgató:

Bakóczy Andrásné
bankiovoda@gmail.com
+36-20/314-0510

Református Általános Iskola Igazgató:

Tóth István
bankirefiskola@gmail.com
+36-70/293-1834

Szerkesztőség: Németi Edina, Kupásné Fülöp Éva,
Huga László, Takács Bertold

Nyomda: Litográfia Nyomda, Debrecen